

**DE TENUITVOERLEGGING VAN GELDBOETES,
SCHADEVERGOEDINGEN EN ONTNEMINGEN IN
SINT MAARTEN.**

VERVOLGONDERZOEK.

**DE TENUITVOERLEGGING VAN GELDBOETES,
SCHADEVERGOEDINGEN EN ONTNEMINGEN IN SINT
MAARTEN.**

VERVOLGONDERZOEK.

Raad voor de rechtshandhaving
Mei 2018

Inhoudsopgave

Afkortingenlijst.....	4
Voorwoord	5
Aanbeveling:	7
Summary and recommendations.....	8
1 Inleiding	10
1.1 Aanleiding onderzoek.....	10
1.2 Doel onderzoek.....	10
1.3 Vraagstelling	11
1.4 Aanpak onderzoek.....	11
1.5 Leeswijzer	12
2 Onderzoeksresultaten	13
2.1 De opvolging van aanbevelingen.....	13
2.1.1 de administratie.....	13
2.1.2 <i>eenvoudig betalen</i>	14
2.1.3 <i>gebruik wettelijke bevoegdheden</i>	14
2.2 De stand van zaken anno 2018	17
2.2.1 Initiatieven van het OM	17
2.2.2 Resultaten en cijfers.....	18
2.2.3 Overige factoren	19
2.2.4 Schadevergoedingen vanuit het perspectief van de advocatuur	19
2.2.5 artikel 1:78 Wetboek van Strafrecht.....	20
3 Totaalbeeld.....	21
Bijlage 2: Vragenlijst.....	24

Afkortingenlijst

BMS	Border Management System
KPSM	Korps Politie Sint Maarten
OM	Openbaar Ministerie
PBB	Paga bo but
Priem	Parket registratie en informatiemanagement systeem
TUL	tenuitvoerlegging

Voorwoord

De tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen is een laatste stap in het proces van opsporen, vervolgen en berechten. Onvolkomenheden in de tenuitvoerlegging hebben invloed op het resultaat in een individuele zaak en het effect dat in die zaak wordt bereikt. Bovenal tasten onvolkomenheden in de tenuitvoerlegging de geloofwaardigheid van de rechtshandhaving aan. Dit geldt temeer in de zaken waarin de rechter aan een veroordeelde de verplichting oplegde om schade aan een slachtoffer te vergoeden, of bepaalde dat voordeel dat door misdrijf werd verkregen, dient te worden ontnomen.

In 2014 bracht de Raad voor de rechtshandhaving (hierna: de Raad) het rapport 'De tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen in Sint Maarten' uit.

In dit rapport nam de Raad vijf aanbevelingen op. Drie daarvan hadden betrekking op de uitvoering van de executietaak door het Openbaar Ministerie. De overige twee aanbevelingen zagen op het beheer van het criminaliteitsbestrijdingsfonds.

Aan de minister van Justitie bood de Raad dit rapport aan. Het is de Raad niet gebleken dat de minister dit rapport met zijn reactie daarop aan de Staten heeft gezonden.¹

De Raad onderzocht in hoeverre de situatie die in 2014 werd aangetroffen is gewijzigd, en op welke wijze en met welke gevolgen opvolging is gegeven aan de aanbevelingen die de Raad in 2014 deed ten aanzien van het Openbaar Ministerie. In dit rapport is dat onderzoek beschreven. De Raad zal in 2018 separaat een onderzoek instellen naar het beheer van het criminaliteitsbestrijdingsfonds. Daarom is in dit onderzoek de opvolging die is gegeven aan de aanbevelingen uit 2014 ten aanzien van dat fonds niet betrokken.

De Raad verkreeg met name van het Openbaar Ministerie informatie over dit onderwerp. Het OM gaf ruimhartig openheid van zaken. De Raad is het OM daarvoor erkentelijk. Dank gaat ook uit naar de strafrechtadvocaten waarmee de Raad in dit onderzoek sprak.

DE RAAD VOOR DE RECHTSHANDHAVING

Mr. G.H.E. Camelia, voorzitter

Mr. Th.P.L. Bot

Mr. F.E. Richards

¹ Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving, artikel 30, vijfde lid

Samenvatting

In 2014 deed de Raad voor de rechtshandhaving onderzoek naar de tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen in Sint Maarten. Op basis van dat onderzoek deed de Raad een aantal aanbevelingen. In het eerste kwartaal van 2018 deed de Raad opnieuw onderzoek naar die tenuitvoerlegging. Daarbij werd gekeken naar de opvolging die aan de aanbevelingen uit 2014 werd gegeven, maar werd ook de actuele stand van zaken op het terrein van de executie van vonnissen met een financiële component betrokken. Met dit nieuwe onderzoek wil de Raad een bijdrage leveren aan de verdere ontwikkeling van de tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen in Sint Maarten.

De Raad stelde voor dit onderzoek een vragenlijst op, die door het Openbaar Ministerie werd beantwoord. De Hoofdofficier van Justitie, de Officier van Justitie belast met de portefeuille executie, de aan het parket van het OM in Sint Maarten verbonden procesmanager, twee strafrechtadvocaten en het hoofd van de afdeling juridische zaken van het Ministerie van Justitie werden door de Raad geïnterviewd.

De praktijk ziet er anno 2018 op onderdelen beter uit dan ten tijde van het eerdere onderzoek. Met name op het gebied van de registratie en administratie zijn door het OM op onderdelen verbeteringen bewerkstelligd. Aanbevelingen van de Raad uit 2014 die daarop betrekking hadden, werden gedeeltelijk opgevolgd. Registratie en administratieve verwerking zijn belangrijke voorwaarden voor een adequaat executieproces, maar niet meer dan voorwaardelijk. En dat totale proces dient er toe te leiden dat een boete wordt betaald, een schade wordt vergoed of vermogen wordt ontnomen. Vanuit dat perspectief is geen sprake van substantiële en structurele verbeteringen sinds 2014. Nog steeds betaalt ongeveer één op drie mensen die een (verkeers)boete krijgen die boete, en twee op de drie niet. En nog steeds betekent de uitspraak van de rechter dat schade moet worden vergoed of dat wederrechtelijk verkregen vermogen mag worden afgenomen niet per definitie dat de veroordeelde ook betaalt.

Het OM heeft in dit onderzoek grote openheid betracht en onderkent als eerste dat het op veel onderdelen van zijn executietaak nog tekortschiet. Ten tijde van dit onderzoek was het OM concreet actief om op relatief korte termijn tot structurele verbeteringen te komen. Waar het afhankelijk is van het politiekorps, zoekt en vindt het de verbinding en *commitment*. En waar het binnen de eigen organisatie processen kan verbeteren, is het daarmee doende.

Dat bewustzijn is een voorwaarde, maar geen garantie voor uitvoering. De Raad heeft de overtuiging dat het OM daadwerkelijk zal inzetten op een verbetering van de tenuitvoerlegging van vonnissen, en dat het zicht heeft op en zich bewust is van de daarvoor nodige acties.

Daarom, en omdat aanbevelingen voor een belangrijk deel dezelfde strekking zouden hebben als door de Raad in 2014 gedaan, ziet de Raad af van het doen van aanbevelingen op het terrein van het OM.

Op het gebied van de inning van geldboetes is het OM sterk afhankelijk van ICT-systemen, met name Actpol en BMS. Technisch zijn er grote mogelijkheden: door bestanden en systemen te koppelen kan op elk moment 'real time' inzicht worden verkregen in openstaande boetes. Dat kan bij een contact tussen de overheid en een burger betekenen dat de burger die een boete niet heeft betaald daarop wordt aangesproken en moet betalen. Maar wanneer een dergelijk systeem bestaat en bekend wordt gemaakt, wint bovenal de totale rechtshandhaving aan geloofwaardigheid en wordt de betalingsbereidheid bij veroordeelden vergroot.

De Raad beveelt de minister van Justitie daarom aan het daartoe te leiden, dat beide systemen zo spoedig mogelijk (opnieuw) in gebruik worden genomen.

Aanbeveling:

Op basis van de resultaten van dit vervolgonderzoek doet de Raad de minister van Justitie de aanbeveling:

Leid het daartoe, dat de systemen Actpol en BMS door het KPSM zo spoedig mogelijk (opnieuw) in gebruik worden genomen.

Summary and recommendations

In 2014, the Law Enforcement Council examined the execution of fines, damages and seizures in St. Maarten. On the basis of that research, the Council made a number of recommendations. In the first quarter of 2018, the Council performed a review of its recommendations. It looked at the follow-up given to the 2014 recommendations, but also involved the current state of affairs regarding the execution of judgments with a financial component. With this report, the Council hopes to contribute to the further development of the execution of fines, damages and seizures in St. Maarten.

For this inspection a questionnaire was provided and responded upon by the Public Prosecutor's office. The Chief Prosecutor, the prosecutor in charge of the portfolio 'execution' the Office of the Court of Justice of the Order in Sint Maarten, two criminal lawyers and the head of the Department of Legal Affairs of the Ministry of have been interviewed by the Council.

In 2018, the execution in practice looks better than at the time of the previous research. In particular, in the area of registration and administration, improvements have been made. The recommendations of 2014, which were related thereto, have been partially followed up. Registration and administrative processing are important conditions for an adequate execution process, but not more than conditional. And that total process should lead to the payment of a fine, compensation or seizing of equity. From that perspective, there has been no substantial or structural improvement since 2014. Still approximately one on three people who get a (traffic) fine pays that fine, and two out of three do not. The Courts' ruling proclaiming that damages must be reimbursed or that unlawfully acquired equity may be seized do not mean by definition that the convicted party fulfills its obligations.

The Prosecutors' office had great openness to this study and acknowledges that it is still deficient in many parts of its execution task. At the time of this study, it was specifically active to achieve structural improvements in a relatively short term. Where it depends on the police force, it seeks and finds the connection and commitment. And where it can improve within the organization's own processes, it is doing so.

That consciousness is a condition, but no guarantee. The Council has the conviction that it will actually make an effort to improve the enforcement of judgments, and that there is a view and awareness of the necessary actions. Therefore, and because recommendations for a substantial part would have the same effect as the Council made in 2014, the Council will refrain from making recommendations addressing the Prosecutors' office.

In the area of the collection of fines, it is highly dependent on ICT systems, especially Actpol and BMS. Technically, there are great possibilities: by linking files and systems, real-time insight can be obtained at any time in outstanding fines. This means that a person will be addressed by the public authorities if he has not paid a fine or fulfilled its obligations towards. When such a system exists and is enforced, law enforcement gains credibility in general and will increase the willingness to comply with penalties and/or convictions.

The Council therefore recommends that the Minister of Justice take the necessary measures to ensure that both systems are put into service as soon as possible (again).

Recommendation:

On the basis of the results of this follow-up study, the Council recommends to the Minister of Justice that the Actpol and BMS systems should be put into service by the KPSM as soon as possible.

1 Inleiding

1.1 Aanleiding onderzoek

De Raad voor de rechtshandhaving (hierna: de Raad²) heeft in 2014 onderzoek gedaan naar de tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen in Sint Maarten. In zijn rapport daarover deed de Raad een aantal aanbevelingen die als doel hadden de door hem gesignaleerde knelpunten rond de tenuitvoerlegging in die zaken op te lossen. Deze knelpunten betroffen onder andere onvolkomenheden in de administratie, de complexiteit in het proces dat veroordeelden ervaren wanneer ze bereid zijn te betalen en het zeer beperkte gebruik van de wettelijk bepalingen om betaling door veroordeelden te bevorderen.

In zijn rapport besteedde de Raad ook aandacht aan het criminaliteitsbestrijdingsfonds. Ten aanzien van dat fonds deed de Raad in 2014 twee aanbevelingen. De eerste aanbeveling zag op het indienen van een beleidsplan bij de jaarlijkse begroting, de tweede op de oprichting van een stuurgroep criminaliteitsbestrijding en het betrekken van die stuurgroep bij het beheer van het criminaliteitsbestrijdingsfonds. In 2018 zal de Raad onderzoek doen naar het beheer van het criminaliteitsbestrijdingsfonds. Daarom heeft de Raad dat fonds en zijn aanbevelingen uit 2014 met betrekking tot dat fonds niet in dit onderzoek betrokken.

Voor zover de Raad heeft kunnen nagaan, heeft de (toenmalige) minister van Justitie het rapport uit 2014 niet voorzien van zijn reactie aangeboden aan de Staten van Sint Maarten. De reactie van de minister op het eerdere rapport en de daarin opgenomen aanbevelingen is de Raad daarom onbekend.

1.2 Doel onderzoek

Door middel van dit vervolgonderzoek brengt de Raad in beeld hoe de tenuitvoerlegging van vonnissen met een financiële component in Sint Maarten er vier jaar na het eerste onderzoek voor staat. Daarbij betreft de Raad de wijze waarop opvolging is gegeven aan zijn aanbevelingen uit 2014.

De Raad benoemt de knelpunten die zich bij de tenuitvoerlegging van vonnissen met een financiële component nog voordoen en doet suggesties voor verbeteringen. Op die manier wil

² De Raad is belast met de algemene inspectie van de organisaties van de justitiële keten in Caribisch Nederland (Bonaire, Sint Eustatius en Saba), in Curaçao en in Sint Maarten. De Raad kijkt daarbij naar de effectiviteit, de kwaliteit van de taakuitoefening en het beheer. Daarnaast is de Raad belast met de algemene inspectie van de kwaliteit en effectiviteit van de justitiële samenwerking tussen de eilanden van Caribisch Nederland, Curaçao en Sint Maarten.

de Raad een bijdrage leveren aan de verdere ontwikkeling van de tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen in Sint Maarten.

1.3 Vraagstelling

De Raad heeft voor dit onderzoek de volgende hoofdvraag geformuleerd:

Op welke wijze is opvolging gegeven aan de aanbevelingen van de Raad ten aanzien van de tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen, en wat is de actuele stand van zaken op deze terreinen?

Het gaat hierbij om de volgende drie aanbevelingen³:

Ten aanzien van het openbaar ministerie:

1. Richt de administratie zodanig in dat betrouwbare data kunnen worden gegenereerd over de aard en omvang van opgelegde financiële sancties en de executie daarvan.
2. Richt het proces zodanig in dat de veroordeelde die wil betalen gefaciliteerd wordt.
3. Benut de wettelijke bevoegdheden ingeval niet wordt betaald.

In het onderzoek naar de huidige stand van zaken betreft de Raad de volgende onderwerpen⁴:

1. inrichting administratie OM
2. betrouwbaarheid kwantitatieve gegevens
3. casusinformatie
4. inzicht in geïnde bedragen
5. inzet wettelijk instrumentarium (verhaal, vrijheidsbeneming of vervolging)
6. bevordering betaling schadevergoeding
7. benutting afdoeningsmogelijkheden
8. vereisten n.a.v. nieuwe wetgeving
9. verruiming betalingsmogelijkheden

1.4 Aanpak onderzoek

Het onderzoek vond plaats in het eerste kwartaal van 2018. De Raad stelde een vragenlijst op, die werd voorgelegd aan het Openbaar Ministerie. Die vragenlijst is als bijlage 2 bij dit rapport

³ Het rapport uit 2014 bevat ook twee aanbevelingen die zien op het beheer van het criminaliteitsbestrijdingsfonds. De Raad zal in 2018 onderzoek instellen naar het beheer van dat fonds. Daarom betreft de Raad dat fonds en deze aanbevelingen niet in dit onderzoek.

⁴ Bijlage 1 bij dit rapport bevat per aspect een toelichting.

gevoegd. Eind februari 2018 ontving de Raad van het OM de ingevulde vragenlijst. Na het verwerken van de antwoorden hebben inspecteurs van de Raad interviews afgenomen van de Hoofdofficier van Justitie, de officier van justitie belast met de portefeuille executie en de aan het parket van het OM in Sint Maarten verbonden procesmanager. Ook werden twee strafrechtadvocaten en het hoofd van de afdeling juridische zaken van het ministerie van Justitie geïnterviewd. Na deze interviews voorzag het OM de Raad van meerdere documenten met voor dit onderzoek relevante informatie.

Overeenkomstig de Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving heeft de Raad het (concept)rapport voorgelegd aan het OM en aan de minister van Justitie alvorens tot vaststelling daarvan over te gaan.

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 staan de onderzoeksresultaten. De Raad beschrijft achtereenvolgens de opvolging die is gegeven aan de aanbevelingen uit 2014 en de actuele stand van zaken. Hoofdstuk 3 geeft het totaalbeeld weer.

Het rapport bevat als bijlagen een toelichting op de onderwerpen die zijn betrokken bij het onderzoek naar de actuele stand van zaken (bijlage 1) en de vragenlijst, die in dit onderzoek aan het Openbaar Ministerie werd voorgelegd (bijlage 2).

2 Onderzoeksresultaten

2.1 De opvolging van aanbevelingen

2.1.1 de administratie

De eerste aanbeveling die de Raad ten aanzien van het openbaar ministerie in 2014 deed luidt:

‘Richt de administratie zodanig in dat betrouwbare data kunnen worden gegenereerd over de aard en omvang van opgelegde financiële sancties en de executie daarvan.’

De aanbeveling ziet op drie categorieën zaken: de geldboetes, de ontnemingen en de schadevergoedingen.

Geldboetes

Met betrekking tot de administratie van geldboetes heeft het OM sinds 2014 een sterke verbetering van de administratie bewerkstelligd. Het overgrote deel van strafzaken waarin een geldboete wordt opgelegd, betreft (verkeers)overtredingen. Deze worden door het OM geregistreerd in het systeem ‘Paga bo but’ (PBB). Dat systeem ondersteunt de tenuitvoerlegging van ingevoerde zaken, en uit het systeem kunnen data worden gegenereerd over de aard en omvang van opgelegde boetes en de executie daarvan.

Van dergelijke verbeteringen in de administratie is geen sprake waar het gaat om de (spaarzame) strafzaken, niet zijnde (verkeers)overtredingen waarin een geldboete wordt opgelegd. De administratie van die zaken biedt niet de mogelijkheid de benodigde data te genereren. Het OM merkt daarbij op, dat er bij een juist en optimaal gebruik van het systeem (PRIEM) wel veel mogelijk is. Het OM onderkent dat de invoer van data sterk voor verbetering vatbaar is. Ten tijde van het onderzoek van de Raad zette het OM in op het verbeteren van de invoer. Personeel wordt opgeleid, schriftelijke instructies (een ‘stappenplan’) worden geschreven en steekproefsgewijs wordt de invoer gecontroleerd.

Schadevergoedingen

Het OM onderkent dat de inning van schadevergoedingen voor slachtoffers niet, en zeker niet structureel, de aandacht heeft gekregen die het verdient. Individuele administratief medewerkers benaderen ad hoc met nobele bedoelingen soms actief veroordeelden om deze tot betaling te bewegen, maar het OM betitelt zelf het optreden in dit kader als weinig professioneel en doortastend. Het OM acht het daarom waarschijnlijk dat slachtoffers weinig steun van het OM ervaren bij de inning van een schadevergoeding. Het OM ziet het verbeteren van deze taak als een van de belangrijkste prioriteiten voor 2018.

Ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel

Ook ten aanzien van de registratie van zaken waarin sprake is van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel onderkent het OM onvolkomenheden in de eigen administratie. Het systeem kent de optie om dergelijke zaken herkenbaar in te voeren. Maar van deze mogelijkheid wordt niet of onvoldoende gebruik gemaakt. Zo kent het systeem geen ontnemingszaken in 2017, terwijl deze er wel zijn geweest. Er is een beperkt overzicht van ontnemingszaken doordat de portefeuille houdende officier van justitie en individuele medewerkers zelf lijstjes aanleggen en bijhouden. Het OM ziet het voor 2018 als een uitdaging om de diverse ad hoc ontstane werkwijzen te consolideren in een toekomstbestendige structuur, zodat het overzicht niet onnodig kwetsbaar wordt met bijvoorbeeld het vertrek van een individuele officier. Het OM stelt dat op dit punt onvoldoende opvolging is gegeven aan de aanbevelingen van de Raad.

De Raad concludeert dat het OM voor wat betreft de administratie van geldboetes t.a.v. (verkeers)overtredingen de aanbeveling gedeeltelijk heeft opgepakt en een goede slag in de gewenste richting heeft gemaakt. Voor wat betreft de administratie van geldboetes t.a.v. niet-(verkeers)overtredingen, schadevergoedingen en ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel is de aanbeveling niet opgevolgd.

2.1.2 eenvoudig betalen

De tweede aanbeveling uit het rapport van de Raad uit 2014 luidt:

‘Richt het proces zodanig in dat de veroordeelde die wil betalen gefaciliteerd wordt.’

Het parket ondernam op dit terrein actie, teneinde een einde te maken aan de tijdrovende gang die door verdachten of veroordeelden die willen betalen moet worden afgelegd langs verschillende instanties en loketten. Het schafte een pinapparaat aan, waarmee op het parket kan worden betaald. Betalingen die via deze mogelijkheid worden gedaan komen ten goede van de rekening van het criminaliteitsbestrijdingsfonds. Deze voorziening is slechts korte tijd in gebruik geweest. Er deden zich technische problemen voor, waardoor het apparaat niet kon worden gebruikt. Gedurende een aantal jaren was het apparaat buiten gebruik. Ten tijde van het onderzoek van de Raad was sprake van het opnieuw in gebruik nemen van de voorziening.

Sinds 2014 zijn veroordeelden die willen betalen daarom zeer beperkt gefaciliteerd, nagenoeg steeds moest de lange en tijdrovende route langs verschillende loketten worden doorlopen. De Raad concludeert dan ook, dat deze aanbeveling niet is opgevolgd.

2.1.3 gebruik wettelijke bevoegdheden

De derde aanbeveling luidt:

‘Benut de wettelijke bevoegdheden ingeval niet wordt betaald.’

De wettelijke bevoegdheden waarop deze aanbeveling betrekking heeft, zijn voor wat betreft geldboetes: de verhoging van die boetes bij het niet (tijdig) betalen, het verhaal op goederen en inkomsten en het doen ondergaan van vervangende hechtenis.

Voor zaken waarin door de rechter een ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel is opgelegd, gaat het om verhaal en om de tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis bij het uitblijven van betaling of verhaal.

In zaken waarin de rechter een (deels) voorwaardelijke vrijheidsstraf heeft opgelegd en daaraan de bijzondere voorwaarde van het vergoeden van schade aan een slachtoffer heeft verbonden, gaat het om de mogelijkheid om de tenuitvoerlegging van het voorwaardelijk opgelegde deel van de straf te vorderen wanneer niet aan die bijzondere voorwaarde wordt voldaan.

Tenslotte gaat het hier om de zaken die door het OM voorwaardelijk worden geseponeerd, waarbij het OM aan dat sepot de voorwaarde verbindt dat de verdachte de schade aan het slachtoffer vergoedt. In die gevallen kan het OM, wanneer niet aan de voorwaarde van schadevergoeding wordt voldaan, de zaak alsnog voorleggen aan de rechter.

Uit het nu door de Raad uitgevoerde onderzoek blijkt het volgende.

In zaken waarin geldboetes zijn opgelegd, is door het OM geen gebruik gemaakt van de mogelijkheden van het sturen van aanmaningen, verhaal en van het doen ondergaan van vervangende hechtenis. Hierbij werd gewezen op het gebrek aan detentiecapaciteit om vervangende hechtenis te executeren.

In zaken waarin een ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel werd opgelegd, werd in de gevallen waarin geen beslag was gelegd dat ten gelde kon worden gemaakt en waarin door de veroordeelde niet werd betaald, geen gebruik gemaakt van de bevoegdheden van verhaal of vervangende hechtenis.

Ook in zaken waarin de bijzondere voorwaarde van schadevergoeding werd opgelegd met een voorwaardelijke straf als ‘stok achter de deur’, werd niet of nauwelijks gebruik gemaakt van de bevoegdheid om de tenuitvoerlegging van het voorwaardelijk opgelegde deel van de straf te vorderen omdat aan de voorwaarde van het vergoeden van de schade niet werd voldaan.

In zaken waarin bleek dat een verdachte, wiens zaak door het OM werd geseponeerd met als voorwaarde het vergoeden van de schade niet aan die voorwaarde voldeed, stelde het OM vervolging in. Daarbij hoort wel de kanttekening van een gebrekkige administratie en bewaking; niet kon blijken dat alle gevallen in beeld kwamen en bleven.

In het jaarverslag 2016 van het OM is met betrekking tot de tenuitvoerlegging van vonnissen opgenomen:

In januari heeft het OM als speerpunt benoemd: het strenger optreden tegen veroordeelden die hun werkstraf niet verrichten of zich niet houden aan de voorwaarden, die door de rechter zijn opgelegd bij een voorwaardelijke gevangenisstraf. Een verdachte krijgt daarmee een kans: als hij aan de voorwaarden voldoet hoeft hij niet naar de gevangenis. Als hij deze kans niet grijpt, dan moeten daar consequenties aan verbonden worden. Anders is straffen zinloos.

Het OM had op 1 januari een achterstand als het gaat om de vordering ten uitvoerlegging (TUL-vordering) van voorwaardelijke straffen waar de veroordeelde de voorwaarden heeft overtreden. Deze achterstand betrof 60 zaken. In 29 zaken heeft de officier van justitie geoordeeld dat vordering ten uitvoerlegging niet wenselijk of niet meer mogelijk is (bijv. omdat veroordeelde opnieuw gedetineerd is in een andere zaak/buitenland of omdat de wettelijke termijn waarbinnen een TUL vordering gedaan moet zijn, verstreken is). Er zijn 28 zaken aan de rechter voorgelegd in verband met een TUL-vordering. In 13 zaken heeft de rechter de vordering van het OM toegewezen. In 11 zaken heeft de rechter de vordering afgewezen of de voorwaarden aangescherpt (langere proeftijd, herkansing). In 4 zaken heeft de rechter beslissing aangehouden (tot in 2017). De resterende 3 zaken konden niet aan de rechter worden voorgelegd, omdat de veroordeelde voor de deurwaarder onvindbaar is gebleken.

Van de 13 zaken waarvan de rechter de vordering tenuitvoerlegging heeft toegewezen heeft het OM een opsporingsbericht uitgevaardigd. In 9 zaken heeft het OM de verdachte gedetineerd. In 1 zaak is de verdachte spoorloos en in 3 zaken is het opsporingsbericht nog actueel.

Ter vergelijking in het jaar 2015 heeft het OM 7 vorderingen TUL aan de rechter voorgelegd. In het jaar 2014 zijn er 14 TUL vorderingen aan de rechter voorgelegd. In het jaar 2013 zijn er 15 TUL vorderingen aan de rechter voorgelegd.

Sinds 1 juni 2015 biedt het wetboek van Strafrecht de rechter de mogelijkheid om bij een werkstraf een vervangende hechtenis uit te spreken. Het OM heeft in 8 zaken, nadat een bericht van de reclassering is ontvangen dat de werkstraf niet voltooid is, een brief gestuurd dat het zal overgaan tot omzetting van de straf (in vervangende hechtenis). Dit heeft erin geresulteerd dat 5 veroordeelden alsnog hun werkstraf zijn gaan doen. Een verdachte is inmiddels aangehouden en moet alsnog de vervangende hechtenis uitzitten. In de resterende 2 gevallen is in december een opsporingsbericht uitgevaardigd om de vervangende hechtenis te executeren.

De Raad merkt op, dat niet kon blijken in hoeverre het hier gaat om zaken waarin het vonnis een financiële component bevat. De Raad waardeert niettemin de inspanningen die in 2016 op het terrein van de tenuitvoerlegging van voorwaardelijke straffen zijn verricht.

De Raad concludeert, dat deze aanbeveling beperkt is opgevolgd.

2.2 De stand van zaken anno 2018

2.2.1 Initiatieven van het OM

2.2.1.1 Nieuw bewustzijn

De huidige bezetting van het OM is doordrongen van het belang van de executie van vonnissen. Daarop wordt in 2018 nadrukkelijk ingezet. Het wil voorkomen dat kortstondige, aan personen gekoppelde opelevingen zich gaan voordoen. Het wil in- en extern de processen rond executie borgen. Ook aan de omgang met slachtoffers en hun belangen wil het OM in 2018 meer aandacht geven, en een juiste bejegening van slachtoffers in de processen borgen.

Dat het OM doordrongen is en ambities heeft moge mede blijken uit de onderstaande tekst uit een interne OM-memo:

'De kracht van een straf valt of staat met de tenuitvoerlegging daarvan. Als samenleving van Sint Maarten hebben we met elkaar regels afgesproken en deze neergelegd in wetgeving. Wie zich niet houdt aan die regels, kan gestraft worden. Dat is althans het basisprincipe. Dat mechanisme zorgt voor een veilige samenleving en maakt voor iedereen duidelijk wat wel en niet is toegestaan. Precies hierom is één van de belangrijkste doelen van een strafoplegging de zogenoemde generale preventie: het signaal naar de rest van de samenleving dat iets niet mag, zodat de norm weer bevestigd wordt. We willen immers dat anderen het uit hun hoofd halen om ook iets strafbaars te doen.

De realiteit is momenteel dat minder dan één op de vijf opgelegde geldboetes wordt betaald. De wanbetalers ervaren op dit moment ook geen consequentie. Er wordt nauwelijks aangemaand, er wordt geen beslag gelegd en zeer zelden belandt een wanbetaler achter de tralies. Deze werkelijkheid ondergraaft het strafrechtelijk systeem, schept ongelijkheid richting de burgers die wèl gezagsgetrouw een boete betalen en het tast het gezag van de politie op straat aan. Want waarom zou je je druk maken over een bekeuring als je er toch mee wegkomt?'

2.2.1.2 Betaling bij in- en uitreizen

In 2015 is een koppeling aangebracht tussen Paga bo But en het Border Management System (BMS). Daardoor kon, in het bijzonder op de luchthaven, bij het in- en uitreizen blijken of een passagier nog een openstaande boete diende te betalen. Indien dat het geval was, kon deze ter plekke worden voldaan. Aan deze werkwijze werd de nodige ruchtbaarheid gegeven. Dit had een positieve invloed op de betalingsbereidheid, ook buiten de categorie veroordeelden die op de luchthaven tegen de lamp liepen. Men wilde niet het risico lopen om bij in-of uitreizen opgehouden te worden. BMS werd eind 2015 buiten gebruik gesteld, waardoor de mogelijkheid om geautomatiseerd niet-betalers te detecteren verviel.

2.2.1.3 Geldboetes: de teugels strakker

De constatering dat zelden aanmaningen werden verstuurd (artikel 1:57 Sr), dat geen gebruik werd gemaakt van de bevoegdheid verhaal te halen door beslaglegging en een analyse van de door het OM gehanteerde werkwijze leidde in het eerste kwartaal van 2018 tot een aantal maatregelen.

De 'geldboetebrieven' kregen een andere redactie en werden dwingender. De mogelijke gevolgen van het uitblijven van betaling werden in de brief opgenomen. Het pinapparaat op het parket zal opnieuw in gebruik worden genomen. Veroordeelden zijn dan niet langer 'veroordeeld' tot de lange wachtrijen bij de *receiver's office*. PRIEM zal op korte termijn een aanvulling krijgen, waarna het systeem automatisch geldboetebrieven en aanmaningen zal aanmaken. PRIEM voorziet dan ook in termijnbewaking.

Ten tijde van het onderzoek van de Raad was een nieuw project in voorbereiding. Hierin zal aandacht zijn voor het structureel doorlopen van de in de tenuitvoerlegging van boetes te doorlopen stappen: aanmaning, tweede aanmaning, verhaalsbeslag en vervangende hechtenis.

Sinds 2015 zijn de bepalingen rond geldboetes gewijzigd. De wet voorziet nu in aanmaningen, verhogingen bij niet betaling, de bevoegdheid om te verhalen en (tot slot) de tenuitvoerlegging van voorlopige hechtenis. Die mogelijkheden werden tot en met 2017 niet benut. Vanaf maart 2018 zet het OM dat instrumentarium wel in op zaken waarin in of na maart 2018 vonnis is geweest.

2.2.1.4 Acties

In 2018 zal het KPSM gerichte acties houden rond evenementen om boetes te innen. Het OM levert daartoe lijsten met boetes over de jaren 2015-2017. Ook op de luchthaven zal die lijst beschikbaar zijn om in- en uitreizenden te checken op openstaande boetes. Het KPSM is, ondanks de structurele capacitaire problemen, in staat om inzet te plegen op de executie van vonnissen. Het OM kan een beroep doen op het permanente projectteam van het korps. Het OM ervaart enthousiasme en bereidheid aan de kant van het korps.

2.2.2. Resultaten en cijfers

(bedragen in NAF)

Jaartal	Bedrag OPV's	Bedrag geïnd	% geïnd	% ongeïnd
2015	663.375	187.095	28	72
2016	1.112.300	334.120	30	70
2017	471.440	192.434	41	58
2018 (Q1)	160.200	40.025	25	75

Het OM verstrekke de Raad een lijst met openstaande geldboetes sinds 2015.

In totaal betreft dit 3013 vonnissen, het totaal bedrag van de opgelegde boetes is Naf 769.100,-. In 203 zaken gaat het om een boete van Naf 1.000,-- of meer, de hoogste niet betaalde boete bedraagt Naf 2.225,--

2.2.3 Overige factoren

Het ontbreekt aan 'compatible' systemen. Het land koos ervoor, om het door de politie gebruikte systeem Actpol buiten gebruik te stellen. Actpol, dat voorzag in een geschikte Border Management System module kon worden gekoppeld aan het door het OM gebruikte systeem PRIEM. Die koppeling maakte het mogelijk om (met name op de luchthaven) bij contact met een burger snel en betrouwbaar na te gaan of sprake was van openstaande boetes. Het OM benadrukt dat door de buitengebruikstelling van Actpol een zeer geschikt instrument om geldboetes effectief te innen wegviel. Het OM benadrukt mede daarom de wenselijkheid van het opnieuw in gebruik nemen van Actpol.

2.2.4 Schadevergoedingen vanuit het perspectief van de advocatuur

Eén van de advocaten waarmee de Raad sprak, staat regelmatig slachtoffers bij in strafzaken. Hij kwalificeert de aandacht voor slachtoffers, hun rechten op schadevergoeding en de wijze waarop daar mee wordt omgegaan, als een ondergeschoven kind binnen de strafrechtspleging. Het strafproces is voor slachtoffers belastend. Wanneer uiteindelijk een schadevergoeding wordt toegewezen, wordt het slachtoffer aan zijn lot overgelaten. Hij dient zelf de schade op de dader te verhalen. Ook dit vergt energie. Veelal kiest een slachtoffer er voor om geen nieuwe rechtszaak te beginnen om de schade te verhalen. Omdat er opnieuw een procedure moet worden doorlopen, maar vooral ook omdat duidelijk is dat op de veroordeelde niets valt te verhalen omdat deze onvermogen is. Deze advocaat spreekt over secundaire victimisatie. In het recente verleden heeft deze advocaat een kort geding aangespannen tegen de overheid, omdat deze niet heeft voorzien in voorzieningen die de rechten van slachtoffers waarborgen. Zoals (bijvoorbeeld) een schadefonds geweldsmisdrijven. Dit kort geding had niet de door deze advocaat gewenste uitkomst. Deze advocaat ziet recent wel een verandering in de wijze waarop het OM omgaat met slachtoffers en hun belangen. Het komt naar schatting eens per maand voor dat een slachtoffer hem benadert na doorverwijzing door het OM.

De andere advocaat waarmee de Raad sprak, staat geen slachtoffers bij. Diens beeld is, dat de verdachten in strafprocessen zelden of nooit vermogen zijn of een zodanig inkomen hebben, dat ze schade kunnen vergoeden. Wanneer een slachtoffer in een strafzaak de vergoeding van schade vordert, wordt dit door de rechter vaak toegewezen. Ook wanneer de advocaat wijst op

het feit dat dienst cliënt onvermogen is en aan de rechter vraagt de eventuele toekenning te matigen, wordt nagenoeg steeds de schadevergoeding zoals door het slachtoffer gevraagd, toegekend. De toewijzing van schadevergoedingen lijkt vaak niet meer dan een *farce*, omdat de veroordeelde nooit zal kunnen betalen. Als voorbeeld noemt de advocaat een zaak waarin iemand ter zake van onder meer een inbraak wordt veroordeeld tot een zeer langdurige gevangenisstraf. De veroordeelde is verslaafd, onvermogen, heeft nog nooit een regulier inkomen gehad en is recidivist. Het slachtoffer van deze inbraak vordert een schadevergoeding. Deze wordt toegewezen. Het lijkt volstrekt uitgesloten dat de schade door deze veroordeelde tijdens of na zijn (zeer lange) detentie zal kunnen worden vergoed. In theorie kan het opleggen van de verplichting om schade te vergoeden zelfs leiden tot recidive: wie onvermogen is maar wel een schadevergoeding dient te betalen, vervalt mogelijk opnieuw in de criminaliteit. Deze advocaat stelt dat het in Sint Maarten ontbreekt aan regels en voorzieningen waardoor schade aan slachtoffers wordt vergoed.

2.2.5 artikel 1:78 Wetboek van Strafrecht

In dit onderzoek werd in verschillende interviews aangegeven, dat in Sint Maarten de wetgeving niet voorziet in het vergoeden van schade aan het slachtoffer door de overheid, wanneer een verdachte die tot een schadevergoeding is veroordeeld daarin in gebreke blijft. Eén van de geïnterviewden wees de Raad op het artikel 1:78 van het Wetboek van Strafrecht.

Dat artikel behelst een taak voor het OM in zaken, waarin door de rechter aan een veroordeelde de verplichting is opgelegd om aan het Land een som geld te betalen ten behoeve van het slachtoffer. Het Openbaar Ministerie is belast met de tenuitvoerlegging van de maatregel en keert het ontvangen bedrag onverwijld uit aan het slachtoffer. Indien de veroordeelde niet binnen acht maanden na het onherroepelijk worden van het vonnis (volledig) heeft betaald, keert het Land het resterende bedrag uit aan het slachtoffer, met een maximum van Naf. 5000,--. Het Land verhaalt dan het resterende bedrag (met een verhoging) op de veroordeelde.

In dit onderzoek bleek dit artikel bij velen onbekend te zijn en niet toegepast te worden.

3 Totaalbeeld

De praktijk ziet er anno 2018 op onderdelen beter uit dan ten tijde van het eerdere onderzoek door de Raad. Met name op het gebied van de registratie en administratie zijn op onderdelen verbeteringen bewerkstelligd. Aanbevelingen van de Raad uit 2014 die daarop betrekking hadden, werden gedeeltelijk opgevolgd. Registratie en administratieve verwerking zijn belangrijke voorwaarden voor een adequaat executieproces. Het totale executieproces dient er toe te leiden dat een boete wordt betaald, een schade wordt vergoed of vermogen wordt ontnomen. Vanuit dat perspectief is geen sprake van substantiële en structurele verbeteringen sinds 2014. Nog steeds betaalt ongeveer één op drie mensen die een (verkeers)boete krijgen die boete, en twee op de drie niet. En nog steeds betekent de uitspraak van de rechter dat schade moet worden vergoed of dat wederrechtelijk verkregen vermogen mag worden afgenomen niet per definitie dat de veroordeelde ook betaalt.

Het OM heeft in dit onderzoek grote openheid betracht en onderkent als eerste dat het op veel onderdelen van zijn executietaak nog tekortschiet. Ten tijde van dit onderzoek was het OM concreet actief om op relatief korte termijn tot structurele verbeteringen te komen. Waar het afhankelijk is van het politiekorps, zoekt en vindt het de verbinding en commitment. En waar het binnen de eigen organisatie processen kan verbeteren, is het daarmee doende.

Dat bewustzijn is een voorwaarde, maar geen garantie voor uitvoering. De Raad heeft de overtuiging dat het OM daadwerkelijk zal inzetten op een verbetering van de tenuitvoerlegging van vonnissen, en dat het zicht heeft op en zich bewust is van de daarvoor nodige acties. Daarom, en omdat aanbevelingen voor een belangrijk deel dezelfde strekking zouden hebben als door de Raad in 2014 gedaan wijst de Raad op die aanbevelingen maar ziet hij af van het doen van aanbevelingen op het terrein van het OM op basis van de resultaten van dit onderzoek. De Raad vertrouwt er op, dat het OM bij de aanstaande acties op het gebied van de executie van vonnissen acht zal slaan op de aanbevelingen uit 2014.

Op het gebied van de inning van geldboetes is het OM sterk afhankelijk van ICT-systemen, met name Actpol en BMS. Technisch zijn er grote mogelijkheden: door bestanden en systemen te koppelen kan op elk moment 'real time' inzicht worden verkregen in openstaande boetes. Dat kan bij een contact tussen de overheid en een burger betekenen dat de burger die een boete niet heeft betaald daarop wordt aangesproken en moet betalen. Maar wanneer een dergelijk systeem bestaat en bekend wordt gemaakt, wint bovenal de totale rechtshandhaving aan geloofwaardigheid en wordt de betalingsbereidheid bij veroordeelden vergroot.

De Raad beveelt de minister van Justitie daarom aan het daartoe te leiden, dat beide systemen zo spoedig mogelijk (opnieuw) in gebruik worden genomen.

Bijlage 1: de onderwerpen betrokken bij het onderzoek naar de actuele stand van zaken toegelicht

1. In het onderzoek bleek de administratie van het OM niet zodanig te zijn ingericht, dat per zaak kon worden vastgesteld of en in hoeverre schade daadwerkelijk werd vergoed of wederrechtelijk verkregen voordeel werd ontnomen.
2. Voor zover kwantitatieve gegevens beschikbaar bleken, zijn deze in beperkte mate betrouwbaar. Zo is bijvoorbeeld gebleken dat er grote verschillen bestaan tussen de aantallen zaken die het OM als output in jaarverslagen vermeld, en de input die het Gemeenschappelijk Hof in jaarverslagen vermeld.
3. Zorgwekkender is evenwel, dat zelfs in individuele zaken niet kan worden vastgesteld of en in hoeverre een door de rechter opgelegde straf of maatregel ten uitvoer is gelegd, en of het wettelijk instrumentarium (als stok achter de deur) is ingezet wanneer de veroordeelde onwillig blijkt.
4. De Raad kan niet meer dan een globale inschatting maken van boetegelden die jaarlijks niet worden geïnd. In de jaren 2011 en 2012 legde de rechter in totaal voor Naf 1.338.000 aan boetes op. De inkomsten van het criminaliteitsbestrijdingsfonds bedroegen over die jaren samen Naf 734.000. In die jaren werd dus per jaar rond de Naf 300.000, ofwel 45% van de opgelegde boetebedragen niet geïnd. Dit bedrag en dit percentage is evenwel hoger. Een niet vast te stellen deel van de genoemde inkomsten van het criminaliteitsbestrijdingsfonds betreft andere inkomsten dan die uit geïnde boetes. Ook opbrengsten van ontnemingen, en naar alle waarschijnlijkheid inkomsten uit transacties vloeien in het fonds. Ook een ander gegeven wijst er op, dat meer dan Naf 300.000 per jaar niet wordt geïnd. Het OM berekende in 2012 het bedrag aan op dat moment openstaande boetes uit 2011. Dat was Naf 786.637.
5. In de praktijk wordt het wettelijk instrumentarium -verhaal, vrijheidsbeneming of vervolging- echter niet ingezet. Terwijl juist door die mogelijkheid de tenuitvoerlegging van beslissingen van de strafrechter zich onderscheidt van andersoortige incasso.
6. Een slachtoffer dat schade lijdt door een strafbaar feit mag verwachten dat de overheid de mogelijkheden benut om binnen het strafproces de vergoeding van de schade te bevorderen. Ook op dit terrein zijn de bevindingen verontrustend. Het aantal afdoeningen waarin een schadevergoedingsverplichting is opgenomen is laag. Jaarlijks gemiddeld 9 door de rechter en 5 door het OM. Het OM heeft geen informatie over de mate waarin in deze zaken het uiteindelijke doel-een verdachte of dader die daadwerkelijk schade vergoedt aan een slachtoffer- wordt gerealiseerd. Gezien ook de andere bevindingen in dit onderzoek acht de Raad het zeer waarschijnlijk dat dat het nagenoeg nimmer komt tot betaling van de schade door de verdachte of dader aan het slachtoffer.
7. Het OM onderkent het belang van slachtofferbejegening en van daadwerkelijke schadevergoeding door verdachten en daders aan slachtoffers. De Raad constateert een grote discrepantie tussen het door het OM voorgestane beleid en de uitvoering daarvan. Het aantal zaken waarin het opleggen van schadevergoedingsverplichting onderdeel is van de afdoening is gering. Het OM kiest mogelijk niet snel voor een

dergelijke afdoening vanwege de complexiteit van de executie. De Raad acht het zeer aannemelijk dat dit het geval is. Dat betekent, dat de praktijk haaks staat op de leer.

8. De bevindingen van dit onderzoek leiden tot de conclusie dat de registratie van het opleggen en executeren van financiële sancties inzichtelijker moet en dat de inspanningen op het terrein van de tenuitvoerlegging substantieel dienen te worden geïntensiveerd. Het gegeven dat nieuwe wetgeving aanstaande is die forse consequenties zal hebben voor de praktijk van die tenuitvoerlegging en dat het KPSM voornemens is om de productie van OPV's met ongeveer 50% te verhogen, maken de urgentie van een en ander alleen maar groter.
9. De Raad beveelt aan de betalingsmogelijkheden te verruimen, waarbij gekeken kan worden naar de faciliteiten zoals die in Curaçao, Aruba en de BES worden geboden. De Raad veronderstelt dat dit een positief effect zal hebben op de betalingsbereidheid. Wanneer de organisatie van het OM zo wordt ingericht dat deze gelden kan ontvangen en verwerken, zal dat ook bevorderen dat het OM uitvoering geeft aan beslissingen tot schadevergoedingen.

Bijlage 2: Vragenlijst

Vragenlijst reviewonderzoek tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen (2018)

Inleiding

Door middel van deze schriftelijke vragenlijst beoogt de Raad voor de rechtshandhaving de stand van zaken te achterhalen met betrekking tot de opvolging van de vijf aanbevelingen gedaan in het in 2014 uitgebrachte rapport *'De tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen in Sint Maarten'*.

Bij elke aanbeveling staat de volgende vraag centraal:

Op welke wijze is opvolging gegeven aan de aanbevelingen van de Raad ten aanzien van de tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen, en wat is de actuele stand van zaken op deze terreinen?

Instructies

Deze vragenlijst is primair gebaseerd op de aanbevelingen zoals opgenomen in het op de website van de Raad gepubliceerd rapport *'De tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen in Sint Maarten'*. Steeds zijn ook daarbij, voorzover mogelijk, op basis van de inspecties van de Raad vanaf 2014 tot en met 2017, de Staat van de Rechtshandhaving en overige relevante documenten, de door de Raad waargenomen ontwikkelingen ten aanzien van het betreffende onderwerp verwoord.

Het is de bedoeling dat u als respondent zo precies mogelijk aangeeft op welke wijze al dan niet opvolging is gegeven aan de betreffende aanbevelingen. Mocht u geen antwoord kunnen geven op de vraag dan kunt u dit aangeven en de vraag overslaan.

In het geval u behoefte heeft aan toelichting op een aanbeveling, kunt u op de link genaamd *'toelichting'* klikken. U wordt dan direct *'doorgelinkt'* naar de betreffende passage uit het rapport (2014) waarin de Raad (veelal) de bevindingen weergeeft, analyseert en beoordeelt. Bij elke passage naar waar verwezen is bevindt zich tevens een *'terug naar aanbeveling link'* om u weer terug te laten keren naar de bijbehorende aanbeveling in de vragenlijst.

Gelieve nadat de vragenlijst volledig digitaal door u is ingevuld, deze per e-mail te retourneren aan de Raad. Na ontvangst zal op basis van de verkregen informatie bepaald worden of een aanvullend interview op specifieke onderdelen nodig is. U kunt ook zelf aangeven behoefte te hebben aan een aanvullende mondelinge toelichting, middels een interview of (telefoon-)gesprek.

Indien u vragen heeft, kunt u ons bereiken per email:

De Raad dankt u alvast hartelijk voor uw medewerking.

Aanbevelingen

Op welke wijze is opvolging gegeven aan de door de Raad voor de Rechtshandhaving geformuleerde aanbevelingen ten aanzien van de tenuitvoerlegging van geldboetes, schadevergoedingen en ontnemingen in Sint Maarten?

Ten aanzien van het openbaar ministerie:

A1.

Richt de administratie zodanig in dat betrouwbare data kunnen worden gegenereerd over de aard en omvang van opgelegde financiële sancties en de executie daarvan.

Antwoord Raad:

In 2015 constateerde de Raad in twee⁵ van zijn rapporten dat het OM werkte met een (sterk) verouderd softwaresysteem (PRIEM). Wel waren er voornemens om een modernisering door te voeren en werd hier een start mee gemaakt. De Raad beveelde daarom aan de reeds ingezette modernisering van het bedrijfsprocessysteem met voortvarendheid te continueren.

Op 30 mei 2015 is het nieuwe Wetboek van Strafrecht in werking getreden. Deze nieuwe wetgeving betekent een substantiële toename van de bewerkelijkheid van het voeren van administratie van boetes.

In het jaarverslag 2015 van het OM kan worden gelezen dat het OM met de invoering van het Paga Bo But systeem een belangrijke stap heeft gezet om de executie van geldboetes efficiënt te organiseren. Ook is er een koppeling aangebracht tussen PBB en BMS zodat openstaande boetes gesignaleerd worden bij het in- en uitreizen. Echter is de grensbewaking vanaf november 2015 gestopt met het gebruik van BMS, met alle gevolgen van dien. Eind 2015 heeft het OM geïnventariseerd dat in een 12-tal zaken de tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke straf noodzakelijk wordt geacht. De beperkte celcapaciteit en de staat van de gevangenis spelen ook een rol. Het OM had op 1 januari 2016 een achterstand van 60 zaken als het gaat om de TULvordering van voorwaardelijke straffen waar de veroordeelde de voorwaarden heeft overtreden. De genomen acties staan in het jaarverslag 2016. Verder is in 2016 de werkgroep “optimaliseren verkeersboetesysteem Sint Maarten” ingesteld.

De executie van boetes aan niet ingezetenen blijft lastig, wel zijn er afspraken hierover gemaakt met het KPSM en de kustwacht.

⁵ Uitwisseling van politie en justitie gegevens binnen het Koninkrijk (2015); Selectiviteit in het opsporings- en vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie in Sint Maarten? Een onderzoek naar de invulling van het vervolgingsmonopolie en het opportuniteitsbeginsel. (2015).

Alle maatregelen, gepaard met actieve berichtgeving, hebben ertoe geleid dat de executie van verkeersboetes is toegenomen, maar dat de incasso nog volop de aandacht behoeft.

Jaartal	totaal bedrag uitgeschreven OPV's	totaal bedrag geind	percentage geind	percentage ongeind
2015	Nافل. 663.375	Nافل. 187.095	28%	72% ⁶
2016	Nافل.1.112.300	Nافل. 334.120	30%	70%
2017	?	?	?	?
2018 (eerste kwartaal)	?	?	?	?

Voorts maakt de Raad in de Staat voor de rechtshandhaving 2016 melding dat het parket van de PG de parketten heeft voorzien van een nieuw automatiseringssysteem PRIEM 2.0, dat een volledig vernieuwd web-based systeem is en steeds van meer modules zal worden voorzien. In aanvulling daarop heeft het OM op Sint Maarten de efficiency van de organisatie sterk verbeterd door het aanstellen van een procesmanager.

Met de invoering van het huidige informatiesysteem PRIEM, de invoering van PBB en de instelling van de werkgroep "optimaliseren verkeersboetesysteem Sint Maarten" is de infrastructuur op orde gebracht (voor wat betreft de executie van geldboetes).

NB. M.b.t. dit rapport is er geen reactie van de Minister van Justitie aan de Staten.

Antwoord respondent:

A2.

Richt het proces zodanig in dat de veroordeelde die wil betalen gefaciliteerd wordt.

Antwoord Raad:

In het jaarplan 2015 wordt aangegeven dat sinds september 2015 op 7 strategische locaties (politiebureaus, kustwacht, OM en luchthaven) pinautomaten zijn geplaatst om het betalen van boetes te vergemakkelijken en daarmee de bereidheid te betalen te verhogen.

NB. M.b.t. dit rapport is er geen reactie van de Minister van Justitie aan de Staten.

Antwoord respondent:

⁶ In jaarverslag OM 2015 is per abuis 62% vermeld, dit moet 72% zijn.

A3.

Benut de wettelijke bevoegdheden ingeval niet wordt betaald.

Antwoord Raad: X.

NB. M.b.t. dit rapport is er geen reactie van de Minister van Justitie aan de Staten.

Antwoord respondent:

Ten aanzien van het criminaliteitsbestrijdingsfonds:

A4.

Voeg bij indiening van de jaarlijkse begroting een beleidsplan waarin projecten zijn vermeld die in aanmerking komen voor financiering uit het criminaliteitsbestrijdingsfonds.

Antwoord Raad: X

NB. M.b.t. dit rapport is er geen reactie van de Minister van Justitie aan de Staten.

Antwoord respondent:

A5.

Leidt het daartoe, dat de stuurgroep misdaadbestrijding wordt opgericht en betrek deze bij het beheer van het criminaliteitsbestrijdingsfonds.

Antwoord Raad: X

NB. M.b.t. dit rapport is er geen reactie van de Minister van Justitie aan de Staten.

Antwoord respondent:

Overige opmerkingen:

Einde vragenlijst. Dank voor uw medewerking.

Colofon

Raad voor de rechtshandhaving

Goldfinch Road 11 | Point Blanche | Sint Maarten

info@rrh-sxm.org

www.raadrechtshandhaving.com

Mei 2018